

— За решениѣ на подбигъ —
прегради нѣма.

ТРИ ДЪСКУ

тъ седмица насамъ дъждътъ валѣше ситенъ, тихъ и безобиденъ. Нито да се боишъ, нито да го пренебрегнешъ, и точно за това този кротъкъ дъждецъ незабелязано успѣ да не остави суха риза на гърба ни. Почвата стана тежка, лепкава. Движението на хора, коли, дори на мисълта и желанията се отежни. Локвитѣ изъ окопитѣ, калѣта по дрехитѣ, снаряжението, нарочетѣ, влагата и воднитѣ изпарения — всичко това действуваше скучно и уморително.

Нощитѣ ставаха все по-тъмни. Отъ звездитѣ, които до преди завчера гледахме по не-